गृहंविमानम् अयंभावः यदाध्रुवःविमानमारोढुमैच्छत् तदामृत्युरागत्यप्रणम्योवाच हेमहाराजमामंगीकुरु उवाचध्रुवः स्वागतंते क्षणम् तावदुप विश एवमुक्त्वाध्रुवः विष्णोःस्मरणंकृत्वामृत्योर्मूर्ध्निपदंदत्वाविमानाग्र्यमारुरोह ॥ ३० ॥ ३१ ॥ दीनांहित्वाअगंदुर्गमंत्रिविष्टपंयास्यामीत्यन्वस्मरत् ॥ ३२ ॥ व्यवसितमभिप्रायम् व्यवसीयज्ञात्वा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ देवयानेनदेवमार्गेणविमानेनेतिवा मुनीन्सप्तर्षीनपिततःपरस्ताद्विष्णोःपदं

तदोत्तानपदःपुत्रोददर्शांतिकमागतम् ॥ मृत्योर्मूर्ध्निपदंदत्वाआरुरोहाद्भुतंगृहम् ॥ ३० ॥ तदादुंदुभयोनेदुर्मृदंगपणवादयः ॥ गंधर्वमुख्याःप्रजगुःपेतुःकुसुमवृष्टयः ॥ ३१ ॥ सचस्वर्लोकमारोक्ष्यन्सुनीतिंजननींध्रुवः ॥ अन्वस्मरदगंहित्वादीनांयास्येत्रिविष्टपम् ॥ ३२ ॥ इतिव्यवसितंतस्यव्यवसीयसुरोत्तमौ ॥ दर्शयामासतुर्देवींपुरोयानेनगच्छतीम् ॥ ३३ ॥ तत्रतत्रप्रशंसद्भिःपथिवैमानिकैःसुरैः ॥ अवकीर्यमाणोददृशेकुसुमैःक्रमशोग्रहान् ॥ ३४ ॥ त्रिलोकींदेवयानेनसोऽतिव्रज्यमुनीनपि ॥ परस्ताद्यत्ध्रुवगतिर्विष्णोःपदमथाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ यद्भ्राजमानंस्वरुचैवसर्वतोलोकास्त्रयोह्यनुविभ्राजंतएते ॥ यन्नाव्रजन्जंतुषुयेऽननुग्रहाव्रजंतिभद्राणिचरंतियेऽनिशम् ॥ ३६ ॥ शांताःसमदृशःशुद्धाःसर्वभूतानुरंजनाः ॥ यांत्यंजसाऽच्युतपदमच्युतप्रियबांधवाः ॥ ३७ ॥ इत्युत्तानपदःपुत्रोध्रुवःकृष्णपरायणः ॥ अभूत्त्रयाणांलोकानांचूडामणिरिवामलः ॥ ३८ ॥ गंभीरवेगोनिमिषंज्योतिषांचक्रमाहितम् ॥ यस्मिन्भ्रमतिकौरव्यमेढ्यामिवगवांगणः ॥ ३९ ॥ महिमानंविलोक्यास्यनारदोभगवानृषिः ॥ अतोद्यंवितुदन्श्लोकान्सत्रेऽगायत्प्रचेतसाम् ॥ ४० ॥

तदभ्यगात् ध्रुवागतिर्यस्यसः ॥ ३५ ॥ यत्भ्राजमानमनुयस्यरुचालोकाविभ्राजंते येअननुग्रहानिष्कृपाः तेयन्नाव्रजन्नगतवंतः ॥ ३६ ॥ अच्युतःप्रियोबांधवोयेषाम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अनिमिषमनलसंज्योतिषांचक्रंयस्मिन्नाहितमर्पितंसद्भ्रमति मेढ्यामाहितोगंभीरवेगोगवांगणइव ॥ ॥ ३९ ॥ अतोद्यंवीणां वितुदन्वादयन् प्रचेतसांब्रह्मसत्रे भगवन्माहात्म्यप्रसंगेनध्रुवमहिमप्रतिपादनपरान्त्रीन्श्लोकानगायत् ॥ ४० ॥